

CHRISTUS EN LAODICEA

Openbaringen 3 : 14-22

'En schrijf aan de engel van de gemeente der Laodicenzen: Dit zegt de Amen, de trouwe en waarachtige Getuige, het Begin der Schepping Gods: Ik weet uw werken, dat gij noch koud zift noch heet: och of gij koud waart of heet!'

Een gevoel van teleurstelling overmeestert ons wanneer wij deze laatste brief lezen. Moeten deze brieven zo eindigen? In andere gemeenten was nog steeds iets te prijzen, ook al was het weinig (Sardis), maar hier in deze brief is geen enkel lichtpunt. Helemaal niet een? Ja, toch wel! Immers alleen de brief is al een bewijs, dat Christus ook deze gemeente nog niet heeft losgelaten! Het is nog niet af. Er staat in: 'Zo wie Ik liefheb, die kastijd Ik!'. Daarin trilt nog de liefde! Aan het eind van deze brief staan de rijkste beloften. Nergens in de andere brieven vinden wij zulke scherpe bestraffingen. Nergens vinden wij zulke rijke beloften. Merk hier reeds op: Aan de scherpste bedreigingen paart zich de grootste liefde; ja sterker nog: deze bedreigingen worden uitgesproken, omdat Christus ook de gemeente van Laodicea nog zo hartelijk liefheeft!

Laodicea was een welvarende en beroemde handelsstad. De welvaart bracht rijkdom en de roem was te danken aan de medische school. Haar wollen stoffen (de zachte raven-zwarte wol) waren in geheel Klein-Azië bekend. De gemeente was gesticht door Epafras, één van Paulus helpers, die daar Archippus tot opziener aanstelde. Over Laodicea had Paulus voortdurend zorgen. Aan de gemeente van Colosse schrijft hij in Col. 2 : 1: 'Want ik wil, dat gij weet, hoe grote strijd ik voor u heb, en voor degenen, die in Laodicea zijn'. De apostel is niet erg ingenomen met Archippus, want in Col. 4 : 17 schrijft hij: 'En zegt aan Archippus: Zie op de bediening, die gij aangenomen hebt in de Heere, dat gij die vervult'. Naar alle waarschijnlijkheid heeft Paulus nog een brief geschreven aan Laodicea, die verloren is gegaan. Nu Johannes aan Laodicea een brief moet schrijven, zijn er al 30 jaren gepasseerd en is deze Archippus waarschijnlijk nog voorganger. Aangrijpend is het beeld, dat Jezus van deze gemeente geeft. Er is géén vervolging door de heidenen, géén bestrijding door de Joden, géén woelen van dwaalgeesten als Nicolaïten en volgelingen van Bileam maar een bederf van binnenuit!

'Dit zegt de Amen, de trouwe en waarachtige Getuige, het begin der schepping Gods'. Zo dient Christus Zich aan. Hij is de Amen, d.w.z. Hij is Gods levende eed. Hij is het middelpunt van de Raad Gods, welke Hij uitvoert, zowel naar de zijde der beloften als naar de zijde van de dreigingen. In Hem heeft God alles waar gemaakt. Hij is de zichtbare belichaming van alles wat God gesproken heeft. Hij is het Woord Gods. Aan Hem heeft God zijn vloek waargemaakt en in Hem liggen alle beloften Gods vast. Hij is de Amen Gods. Eenmaal zal God op alles wat de Zoon is en gedaan heeft amen zeggen. Daarom kunt U op Hem aan! Daarbij is Hij de trouwe en waarachtige Getuige Gods, die zonder aanzien des persoons oordeelt en de volle werkelijkheid openbaart. Dat Laodicea, dat Gouda, daarvan doordrongen zij!

Tevens is Hij het begin van Gods Schepping. Dat betekent zeker niet, dat Christus het eerste schepsel van God is, zoals de moderneren en de Jehovah-getuigen leren. Nee, het begin van Gods schepping wil zeggen de wortel van de almachtige kracht, waarmee hemel en aarde zijn voortgebracht. Hij is het Woord, waardoor alles is geschapen en is de Middelaar der schepping en der herschepping. In deze majestueuze woorden dient Christus Zich ook bij ons aan, opdat wij zouden weten, dat Hij de Waarheid zegt, ook waar Hij ons wondt; dat wij nooit neutraal tegenover Hem kunnen staan, omdat Hij het Begin van Gods Schepping is, dus ook van ons leven. Daardoor wil Hij in ons verwekken dat heilig beven, opdat wij ontvankelijk zouden zijn voor Zijn Woord.

Ik weet uw werken, dat gij noch koud zijt noch heet! Och, of gij koud waart of heet! Zo dan, omdat gij lauw zijt en noch koud noch heet, Ik zal U uit mijn mond spuwen'.

Hoe groot zal de teleurstelling geweest zijn in Laodicea! *'Ik weet uw werken'*. Dat wil zeggen: de Heere Christus ziet de openbaring van de persoonlijkheid en wat meer is de innerlijke gesteldheid van het hart. Deze zijn ten nauwste verbonden. Wat in het hart is, komt de een of andere dag tot openbaring. Zo ook in Laodicea. Want hun binnenste was niet koud en ook niet heet, maar lauw, een tussentoestand, die in het Koninkrijk Gods niet bestaanbaar is. Het is *of voor of tegen!* Wie niet heet is, dient koud te zijn.

Wie is heet? Die uit de duisternis is uitgeleid tot Gods wonderbaar licht, in wiens hart het genadevuur brandt. Wie is heet? Hij, die als een verlorene is gevonden, uit wie het stenen hart is weg genomen en een vlees hart werd geschonken.

In ons hart heeft de koudheid alles bevroren. Wij zitten vol vijandschap tegen God. Maar niet, zodra de Zon der gerechtigheid gaat schijnen in ons leven, of wij ontdooien in boetvaardigheid, bekering en geloof. Dan is het lente geworden in ons hart en verwarmd door de Zon der gerechtigheid, stralen wij uit de warmte van de liefde Gods.

Wie is koud? Hij, die vervreemd is van het leven Gods, verduisterd is in het verstand, verhard is van hart, die ronddooit buiten Christus. Dat is ons beeld! Wij tasten als blinden langs de wand, zolang wij niet door de Geest Gods worden geleid. Zonder aanraking van de Gods genade, openbaren wij geen genadekracht en geen genadelicht en stoten wij met de ene hand omver, wat wij met de andere hand hebben opgebouwd. Koud, dat wil zeggen: leven in volstreekte tegenstelling met het leven van Christus, van Zijn Geest en gemeente.

Wat een lauwheid ten opzichte van het onderwijs der kinderen. Ja, mijn kind gaat niet naar de catechisatie, want het moet zelf maar kiezen, ik ben er niet tegen. Hoeveel lauwheid in het leven van Gods kinderen. Lauwheid in het ontzag voor de heilige majesteit van God, voor de eer van God, in het oefenen van een tere consciëntie, in de haat tegen de zonde, in liefde tot Jezus en de naasten. Wat een lauwheid in de strijd om waarachtig Christelijk onderwijs! Hoe hebben onze vaders daarvoor gebeden en gestreden. En wij? Gebruiken wij deze kostelijke gaven van God vaak niet slapende? In dit alles is dan niet meer de genade Gods het middelpunt, maar het zelfbehagend, vrome ik? Dan lokt de hemel niet en schokt de hel niet. De Wet veroordeelt niet en het Evangelie ruist niet. De oordelen Gods verschrikken niet, de zegeningen Gods verbreken niet. Daardoor wordt de Heilige Geest uitermate bedroefd. Lauw in het leven, lauw in het sterven. Zij zetten wellicht op de mededeling van het overlijden van een van hun bekenden: *'Heden overleed zacht en kalm'*. Ontzettend! Onaandoenlijk in het leven, onaandoenlijk in het sterven! Dood voor de dood.

Met heilige walging is Jezus vervuld. Hoor: *'Ik zal u uit Mijn mond spuwen'*. Er staat letterlijk: Ik ben van zins u uit Mijn mond te spuwen. Het klinkt nog als een laatste waarschuwing. Het zal gebeuren, tenzij er nog roering kome, tenzij er nog bekering zij!

Dit oordeel is over Laodicea gekomen. Het is verwoest. Gewis, daar is een God, die leeft en op deze aarde vonnis geeft. Ook Nederland, ook onze kerk staat onder deze dreiging. Niemand mene, dat dit ons niet overkomen zal! Want de Gods heilsbeloften slaan op een kerk, die zich bekeert van haar lauwheid tot de warmte van de liefde Gods. Zo niet, dan zal de Heere ook ons, ook onze vaderlandse kerk, ook ons volk uit Zijn mond spuwen en ons gelijk maken aan de gemeente van Laodicea! Dat is een verwoesting!

Christus oordeel is gegrond op recht en gerechtigheid. Hoor maar: *'Want gij zegt, ik ben rijk en verrijkt geworden en heb geens dings gebrek'*. Dat is de zelfgenoegzaamheid. Achter deze woorden steekt een diep gewortelde hoogmoed, een diep ingeroeste inbeelding des harten, een gevaarlijke verdwazing. Zij waren zelfvoldaan en verkeerden in een valse rust. Daarom was er geen zelfbeproeving en geen heilzame zelfveroordeling. Wat een ongelukkige toestand!

Alle pijlen van het Woord ketsten af op het schild van de zelfinbeelding. Wanneer er nog eens een steek in de consciëntie kwam, dan dachten zij: Nee, wij mogen niet twijfelen. Zelfonderzoek vonden zij (zoals zovelen in onze tijd) vrij overbodig. Daardoor bedrogen zij zichzelf en anderen. Zij waren verrijkt in eigen oog. Zij redeneerden: Het zijn allemaal zegeningen. En zij waren geestelijk zat. Och natuurlijk zij beleden nog wel dat zij zondaar waren, dat Jezus voor hen gestorven was, dat zij moesten arbeiden in het Koninkrijk Gods, enz. Maar het waren dode algemeenheden. Waar was en is het schreiend gemis van Jezus? Waar de geestelijke armoede, waardoor Jezus onmisbaar is? Waar is de geest der uitbranding, de verbreking van het hart, de ootmoed, de afhankelijkheid? Waar zijn de werkzaamheden om met Jezus verenigd te worden? Waar is de gestalte van Hem in het hart. Waar is het wandelen in Zijn wegen? Waar is de warmte van het geestelijk leven?

'En gij weet niet, dat gij zijt ellendig, en jammerlijk, en arm, en blind en naakt'. En u weet niet die geestelijke onkunde, die brutaliteit van een mens tegenover God, die ontzagwekkende dwaalleer ook van onze tijd, dat roepen: vrede, vrede en geen gevaar! Die ontzaglijke valse gerustheid, die geest des diepen slaaps, die God ook over ons heeft uitgegoten. Dat menen te zien en toch blind te zijn! Tot de Farizeeërs zei Jezus eenmaal: 'Indien gij blind waart, zo zoudt ge geen zonde hebben, maar nu zegt gij: Wij zien, zo blijft dan Uw zonde'.

'En gij weet niet'. Zij konden het weten! Rome kan het weten, allerlei vormen van remonstrantisme zijn daarmee veroordeeld. Overal daar, waar de verwerving van het heil aan Christus wordt toegeschreven en de toepassing in eigen hand wordt genomen met een geloof zonder de Heilige Geest staat de Heilige Geest er bij en vraagt: Wat moet *Ik* hier nog doen? De zondaren hebben Mij niet meer nodig om, te geloven en zich te bekeren! En Hij trekt Zich terug, want wij doen Hem smarten aan. 'En gij weet niet!' Onderzoek u zelf, of gij in het geloof zijt! Want arglistig is het hart, ja dodelijk is het!

Tegenover hun ingebeelde rijkdom komt er een opeenstapeling van woorden om toch maar te ontdekken hoe droevig het met hen gesteld is. Ellendig, jammerlijk, arm, blind, naakt. Keren wij met deze bestraffing tot onszelf in. Want het lauwe Laodicea leeft veel sterker voort dan Philadelphia, dat het woord der lijdzaamheid bewaarde. De rust is menigmaal gevaarlijker dan de strijd! Israël overwon de Enakskinderen, maar verloor het van de Gibeonisten, die met list kwamen.

Wat is er de Heere Jezus toch veel aan gelegen, dat wij onszelf kennen! Ellendig (dat is ver van God) uit Zijn gemeenschap. Met eelt op het geweten, bot en onverstandig. Jammerlijk, (dat is deerniswekkend) beklagelijk. Een geslacht, dat in eigen oog rein is en van hun onreinheid niet gewassen is. Zij liggen onder tijdelijke en eeuwige straffen en zij weten het niet. Machteloos ligt de zondaar in zijn doodsstaat. Dat is de verzwaring van zijn ellende. Daarover mag een zondaar wel jammeren. Deze beklaglijke staat mag wel de medelijden van anderen opwekken. Kent u uw jammer? Arm in geestelijk goed. Arm, omdat wij in onze doodsstaat niets kunnen opbrengen om God te betalen. Arm, omdat zij het niet misten en niet zochten in een Ander, in de betalende Borg! Arm, terwijl zij meenden alles te kunnen. Onbekwaam tot enig goed en geneigd tot alle kwaad. Kent u uw nameloze armoede?

Blind, dat wil zeggen verduisterd in het verstand. Blind voor hun eigen nood. Blind voor hun onwil en onmacht, blind voor de diepten van de vijandschap van hun eigen hart. Blind voor de Zon der gerechtigheid, de Heere Jezus Christus. Blind voor Zijn schoonheid en heerlijkheid, blind voor de innerlijke genade van de Heilige Geest.

Kent u uw blindheid? Naakt. Aardse kleding hadden zij genoeg (wellicht kasten vol) maar zij misten de geestelijke bedekking voor God. Het kleed van de Borg gerechtigheid van Christus was hun onbekend en onbemind. Nooit hadden zij naakt voor de rechterstoel Gods gestaan en nooit hadden zij het wonder van de plaatsbekleding: 'Hij voor mij' leren kennen. Het ergste van alles was dat zij het niet wisten. Dat maakte hun kwaal ongeneeslijk. Och, dat zij het opmerkten. Stel u voor een bedelaar, die meent dat hij een koning is! Thrasythe van Athene meende, dat alle schepen, die in de haven uit- en invoeren van hem waren en hij bezat geen cent.

Verstaat u uw nood? Hoor, daar is redding! Zit u om raad verlegen in uw radeloosheid? Is uw hoogmoed gebroken? Bent u aan uw armoede ontdekt? Hoor: *Ik raad u, dat ge van Mij koopt: goud, beproefd komende uit het vuur, opdat gij rijk moogt worden, en witte klederen, opdat gij bekleed moogt worden, en, de schande uwer naaktheid niet geopenbaard worde, en zalf Uw ogen met ogenzalf opdat gij, zien moogt*'.

Zie, wat een lankmoedigheid, wat een liefde! De hemelse koopman komt tot ons, ook door deze regels en Hij spreekt ons aan! Hij komt tot mensen, die Hem niet eens nodig hebben. Welk een koopman is Hij! De verheerlijkte Christus aan Wiens voeten Johannes als dood neervalt. Bent u daarvan doordrongen? Hij wil uw behoud, niet uw ondergang! Hij geeft een welgemeende raad: 'Ik raad u dat ge van MIJ koopt'.

Ja, van kopen hadden zij in Laodicea wel verstand. Dat begrepen ze wel. Veel stemmen weerklinken:

Daar is de stem der wereld: ik raad u, dat u van mij koopt: genot. Daar is de stem van de Satan: Ik raad u, dat u van mij koopt... Vul maar in, onder een voorwaarde: mij dienen! Daar is de stem van ons hart.

Te midden van al die stemmen, weerklinkt de stem van Jezus! Het is de stem van Zijn Woord, die ook door deze regels u tegen klinkt: Ik raad u, dat u van *Mij* koopt! U kunt op Hem aan! Hij is de Amen, de trouwe en waarachtige Getuige! Hij is een betrouwbaar Koopman, ook wanneer Hij aandringt om Zijn waren te verkopen. Hij bedriegt u niet! Hij kan geven wat Hij u belooft. Zijn kostelijke koopwaar, heeft Hij moeten verdienen door Zijn bitter lijden en sterven. O, zie de prijs! Helse benauwdheden! Hij is arm geworden. Hij is naakt gehangen aan het vloekhout. Hij is tot een vloek geworden en dat alles om de waarachtigheid van Zijn aanbod te onderstrepen!

Nee, Hij zoekt niet Zijn belang, want het kostte Hem alles: Zijn eer, leven, kleed en rijkdom. Hij zoekt *uw* belang! Hij wordt alleen door liefde en ontferming bewogen. Hoor, wat Hij aanbiedt: 'goud, beproefd komende uit het vuur, opdat gij rijk moogt worden'.

Goud, dat is het edelste der metalen. Dat heeft waarde in de wereld. Het ontketent oorlogen, enz. Wie heeft nooit gehoord van gouddorst? Met het goud van deze aarde komt u het leven door. Met het goud van Jezus komt u het leven door en uit. Het heeft eeuwigheidswaarde! Dat goud is het ware geloof. Het is het middel, waardoor wij deelkrijgen aan al de geestelijke schatten. Nu is dit goud des geloofs van hoge waarde in 's Heeren oog. Daarom reinigt Hij het telkens in de vuuroven der verdrukking. Het moet telkens gezuiverd worden van vreemde toevoegingen. Na deze zuivering blijft er alleen over de lof over de vrije genade. Hoe nodig is deze rijkdom van het geloof. Dat geloof is goud, zuiver goud, niet van zichzelf of in zichzelf, maar als de lege hand, die gevuld wordt met de schat van hemel en aarde: Jezus Christus. Daardoor alleen is er gemeenschap met God. Overal waar Christus komt, wordt alles gezet in de vuurgloed der genade.

Nu biedt Christus dit geloof aan. Ook het geloof is een geschenk, het is louter genade. Hier gaat het Evangelie open tot de diepste bodem. Christus wordt u aangeboden, met Christus wordt het geloof u aangeboden. Het is een gave. Met deze gave koopt u *alles*! Voor deze gave zet de Heere alle schatkamers open. Hier gaat het van de ene verrassing naar de andere. Hier wordt het genade voor genade! De bron is onuitputtelijk. Komt koopt er uit, zonder prijs! Hoort u de nodiging?

'En witte klederen, opdat gij moogt bekleed worden en de schande uwer naaktheid niet geopenbaard worde'.

De tweede raad luidt: Koopt witte klederen. Ons eergevoel verzet zich er tegen naakt te zijn. Het is een schande. Dat is niet altijd zo geweest. Na de val ontving de mens klederen om zich te bedekken. Geestelijk staan wij voor de heilige en rechtvaardige God geheel naakt en ontbloot. Gerechtigheid ontbreekt ons, wij zijn onrein door onze zonde. Daarom is de zonde onze schande. Ziet u uzelf zo staan voor God, zonder bedekking? Schaamt u zich voor God over uw zonden? Aan zulke verlegenen biedt de Heere witte klederen aan, waardoor de schande van uw geestelijke naaktheid wordt bedekt. Eenmaal zal alles openbaar zijn, wanneer wij staan voor de rechterstoel van Christus. Zijn alles doordringend oog licht ook door U heen.

Hoor Zijn vriendelijke raad: koop van mij klederen! Dat is: neem Mij aan tot uw dekking, want *Ik* bekleed. *Ik* heb genoeg gedaan, *Ik* heb gerechtigheid aangebracht! *Ik* heb heiligheid voor u! O, merk toch op Hem want Hij is alles! Waar Hij met Zijn klederen gekocht wordt, d.w.z. geschonken wordt, daar is de ingehouden jubel van Psalm 32: 'Welzalig hij wiens zonden zijn vergeven; Die van de straf voor eeuwig is ontheven; Wiens wanbedrijf, waardoor hij was bevlekt, Voor 't heilig oog des Heeren is bedekt, enz. Wonderlijk in Christus is een vuile zondaar schoon voor de Heere. Gods ogen zien alles, maar niet meer de zonden der Zijnen. Wat heeft Hij ermee gedaan? Achter Zijn rug geworpen, zodat Hij ze niet meer ziet! Welk een afdoende bedekking! Welk een aanbidding! Onze vijgenbladeren uit het paradijs zijn een bespotting. Onze spinnenwebben, waarvan Jesaja spreekt, deugen niet, maar zie hier de bedekking: De Heere onze gerechtigheid!

'En zalf Uw ogen met ogenzalf, opdat gij zien moogt'

Dit is een zinspeling op de poeder van de medische school in Laodicea, waarvan men een uitstekende zalf bereidde. Bij het geloof en de bedekking van hun zonde voor God hebben zij ogenzalf nodig, opdat zij zien mogen. Juist de godvruchtige psalmist bidt: 'Ontdek mijn ogen, dat ik aanschouwe de wonderen van Uw Wet'. Hoe dieper wij in het geheim van de verzoening mogen inzien, des te meer worden wij er van overtuigd, dat wij zo blind zijn en dagelijks ogenzalf nodig hebben. Wordt hiermede niet bedoeld de verlichting door de Heilige Geest, waardoor wij het Woord horen en verstaan? Leer vragen om ogenzalf, opdat u zien moogt. Ik raad u, dat u van *Mij* koopt! Hoe gaat dat toch, zegt u? Ik heb niets om te betalen. Hoor: Om niet!

Niemand wordt weggestuurd, omdat hij geen geld heeft. Het is naar de regel van het genadeverbond: zonder prijs! U hoeft en mag niets meenemen: geen goede werken, geen tranen en geen gestalten (hoezeer al deze dingen in het hart gewerkt worden. Het is om *niet!* Hier is het feest der armen, het gastmaal der ellendigen. Toeschouwers en geestelijk rijken worden ledig weggezonden. Bij de margarineoorlog stroomden de mensen toe om enkele centen uit te sparen. Stroomt het ook naar deze Koopman? Hier is een wondere ruil, waarbij Luther zeide: Heere Jezus, ik ben Uw zonde en Gij zijt mijn gerechtigheid. In dit kopen, waarbij u al het uwe verliest, wordt de Zichzelf aanbiedende Christus, de Zichzelf wegschenkende. Hij geeft macht kinderen Gods genoemd te worden.

'Zo wie Ik liefheb, die bestraf en kastijd Ik. Wees dan ijverig en bekeer u'.

Het voorgaande (hoe scherp ook) is ingegeven door liefde. Dat is het lichtpunt voor Laodiceanen in Gouda. Alleen wat Hij is en doet, is beslissend. Letterlijk staat er: Wat Mij betreft, Ik heb lief, zovelen Ik kastijd. Wat haat de Heere in de Zijnen? Het bedorven zondebestaan. Zeker: Wie in Christus is, is een nieuw schepsel, maar evenzeer is waar: het vlees onderwerpt zich niet aan de Wet Gods. Daarvoor neemt Hij krasse maatregelen om de zonde te beteugelen. Vandaar de bestraffingen. De prediking behoort niet alleen te zijn de troost, maar ook de bestraffing der ongerechtigheden. Hoe vaak zijn wij al bestraft? Nemen wij het ter harte? Hoe vaak passen wij het op een ander toe en niet op onszelf? Helpt de bestraffing niet, dan volgt de kastijding. Dan wordt de consciëntie genoemd en u uw zonden voor ogen gesteld. Daar is een verborgen oordeel Gods in uw leven aan de gang. Mozes wist er van toen hij uitriep: 'Gij stelt onze ongerechtigheden voor U, onze heimelijke zonden (dit zijn zonden die hij niet wist) in het licht Uws aanschijns'.

Is het dan niet genade, wanneer de ontdekking volgt en Hij weer genade geeft tot bekering? Een bestraffing kan op allerlei wijzen tot ons komen. Door een gesprek, uit de kindermond, onbedoeld, maar niet minder snijdend of vertroostend. Van de bestraffing gaat het naar de roede. Wie van de gelovigen weet daarvan niet? God slaat in ons leven al onze afgoden te pletter. En een afgod is nog altijd wat wij naast of in plaats van de Heere hebben. Voor dit doel heeft de Heere vele middelen. Ga ze in uw leven maar na! 'Zo wie Ik liefheb'! Als een Vader tuchtigt Hij Zijnen, een voorrecht, een smartelijk voorrecht onder die kastijding te staan. U komt voorbij twee kinderen, die kwaad doen, u bestraft de een, de ander niet. Waarom? Omdat de eerste uw kind is. 'Zo wie Ik liefheb'. Wordt u getuchtigd? De hand op de mond en om vrucht gevraagd! Hoe zwaar ook de roede op u neerdaalt, wees getroost en gesterkt, want de toorn is uit Zijn kastijding voor allen, die Hem liefhebben. Hij kastijdt u tot uw nut, opdat u aan Zijn heiligheid zou deel zou krijgen.

Daarom: Weest dan ijverig en bekeert u! Juist door dat opmerken van de liefde Gods in de roede, moet u kokend heet worden in bekering! Warm in het ontzag voor de hoogheid en de majesteit van God. Warm in het uitkomen voor de Naam en de zaak des Heeren. Warm in dienstbetoon, warm voor het Woord der waarheid, warm in waarschuwing van de naaste; warm in de strijd tegen de zonde. Bekeert u! Scheur uw hart en niet uw kleed. Het Woord is vol van vermaning. Loopt u warm voor de Heere Jezus? Hoe schuldig worden wij juist hier?

Zie op Hem, die uitriep: 'Ik kom om Uw Wil te doen. Ik heb lust, o Mijn God! om Uw welbehagen te doen'. Zie, wat een brandende, alles overweldigende liefde, waardoor de roede, die Hij hanteert nog vol zit met kostelijke vruchten. Wanneer en waar deze liefde wordt uitgestort, kan de Heere ons geen kwaad doen; zelfs niet in verlies van die ons lief zijn, want de liefde Gods gaat alles te boven. Hebt u smart zeg het Hem; Hij vertelt het nooit verder.

De enige vraag, die nog overblijft: Bent u een kind of een bastaard? Alleen de kinderen gaan in, de bastaarden, hoeveel leed ze op deze wereld ook doorleefd hebben, blijven buiten! Te leven zonder Christus is zwaar, te sterven zonder Hem is zwaarder! Hoor dan ook nu nog Zijn roepstem: 'Bekeert u, want waarom zoudt ge sterven'?

Gouda, Ds. G. BOER